Dobrodelnost

Najvišja oblika ljubezni

Naj bo vse vaše delo narejeno z ljubeznijo.

1. Korinčanom 16:14

Čeprav govorim z jeziki človeškimi in angelskimi, ljubezni pa nimam, sem postal kakor medin zveneč ali cimbal, ki zvonči.

In čeprav imam dar prerokovanja in razumem vse skrivnosti in vse znanje; in če bi imel vso vero, da bi gore prestavljal, ljubezni pa ne bi imel, sem nič.

In če bi dal vse svoje imetje, da bi nahranil uboge, in če bi dal svoje telo v sežg, in ne bi imel ljubezni, mi nič ne koristi.

Ljubezen dolgo trpi in je prijazna; ljubezen ne zavida; ljubezen se ne hvali, ni napihnjena, se ne vede neprimerno, ne išče svojega, se ne da razdražiti, ne misli hudega; Ne veseli se krivice, veseli pa se resnice; Vse prenese, vse veruje, vse upa, vse prestane.

Ljubezen nikoli ne mine: toda če so prerokbe, se izjalovijo; če so jeziki, bodo prenehali; če obstaja znanje, bo izginilo.

Kajti delno vemo in delno prerokujemo. Ko pa pride to, kar je popolno, bo odpravljeno, kar je delno. Ko sem bil otrok, sem govoril kot otrok, razumel sem kot otrok, mislil sem kot otrok: ko pa sem postal moški, sem odložil otročje stvari. Za zdaj gledamo skozi steklo, temno; a takrat iz oči v oči: zdaj vem deloma; toda takrat bom spoznal, kakor sem tudi spoznan.

Zdaj pa ostajajo vera, upanje, ljubezen, to troje; a največja med njimi je ljubezen.

1 Korinčanom 13

Bedite, stojte trdni v veri, odnehajte kot moški, bodite močni. Naj bo vse vaše delo narejeno z ljubeznijo.
1. Korinčanom 16:13–14

Oblecite torej kot Božji izvoljenci, sveti in ljubljeni, usmiljenje, dobrotljivost, ponižnost, krotkost, potrpežljivost; Prenašajte drug drugega in si odpuščajte, če ima kdo kaj proti komu: kakor je Kristus odpustil vam, tako tudi vi. In nad vse te stvari oblecite ljubezen, ki je vez popolnosti. In božji mir naj vlada v vaših srcih, h kateremu ste tudi poklicani v enem telesu; in bodi hvaležen. **Kološanom 3:12–15**

Milost vam in mir od Boga, našega Očeta, in Gospoda Jezusa Kristusa. Vedno smo se dolžni Bogu zahvaljevati za vas, bratje, kakor se spodobi, ker vaša vera silno raste in ljubezen vsakega izmed vas med seboj se množi; Tako da se mi sami v Božjih cerkvah hvalimo z vami zaradi vaše potrpežljivosti in vere v vseh vaših preganjanjih in stiskah, ki jih prenašate: **2 Tesaloničanom 1,2-4**

Konec zapovedi pa je ljubezen iz čistega srca, čiste vesti in nehlinjene vere: **1. Timoteju 1:5**

Kajti zato se trudimo in trpimo sramoto, ker zaupamo v živega Boga, ki je Odrešenik vseh ljudi, posebno pa vernih. Te stvari zapovedujejo in učijo. Naj nihče ne zaničuje tvoje mladosti; ti pa bodi zgled vernikom v besedi, v pogovoru, v ljubezni, v duhu, v veri, v čistosti. Dokler ne pridem, spremljajte branje, opominjanje, nauk. **1. Timoteju 4:10–13**

Toda v veliki hiši ni le posod iz zlata in srebra, ampak tudi iz lesa in zemlje; in nekatere v čast, nekatere pa v nečast. Če se človek torej očisti teh, bo posoda v čast, posvečena in primerna za gospodarjevo uporabo ter pripravljena za vsako dobro delo. Beži tudi od mladostnih poželenj, ampak sledi pravičnosti, veri, ljubezni, miru s tistimi, ki kličejo Gospoda iz čistega srca. Toda neumnih in neučenih vprašanj se izogibajte, saj veste, da povzročajo spolne prepire. **2. Timoteju 2:20–23**

Vendar je konec vsega blizu: bodite torej trezni in bedite v molitvi. Predvsem pa imejte med seboj gorečo ljubezen: kajti ljubezen pokrije množico grehov. Izkazujte gostoljubje drug do drugega brez zamerljivosti. **1. Petrovo 4:7–9**

In poleg tega, dajte vso skrbnost, dodajte svoji veri krepost; in do znanja kreposti; In k spoznanju zmernost; in k zmernosti potrpežljivost; in k potrpežljivosti pobožnost; In pobožnosti bratoljubje; in k bratski dobroti ljubezni. Kajti če je to v vas in se množi, vas naredi, da ne boste neplodni ne nerodovitni v spoznanju našega Gospoda Jezusa Kristusa. **2. Petrovo 1:5–8**